

Her Durakta Bir Türkü 2

– HüseyinAkdemir · 09 Temmuz 2010

Adını bilmediğim bir durakta durup yine bana doğru geriye dönerek:

"Harfleri atladığını anladım ama" dedi. "Sakın beni anlamıyor sanma. Sarhoş da bilme."

"Hayır" dedim. Atlamadım herhangi bir harfi. Sadece o harflerde türkü aklıma gelmedi. Hem yokta sanırım."

"Öyle olsun" dedi. Şimdi sıra hangi harfte?"

"M harfinde" dedim.

Mevlam gör diyerek iki göz vermiş
Bilmem ağlasam mı ağlamasam mı
Dura dura bir sel oldum erenler
Bilmem çağlasam mı çağlamasam mı

Sonraki durağa geldiğimizde gizlice göz yaşlarını sildiğini gördüm. Sonra bana dönüp:

"Gel şöyle yanıma aşık. Kimseler yok nasılsa. Motor sesinden de duyamıyorum seni zaten."

Kalkıp hemen yanındaki koltuğa oturdum. Aslında motor sesi falan bahaneydi. Sohbet etmek istediğini hissettim o an. Ama kim başlayacaktı sohbete? Bir yanlış da yapmak istemiyordum. O başlasın istedim. Gizli isteğimi duymuş gibi başladı anlatmaya.

"Şimdi ben eşimle kavga ettim dediysem sakın öyle hır gür kavgası gibi anlama. Eşim benim çalışmamı istemiyor. Onunla tam 28 yıldır aynı yastığa baş koyuyoruz. Ne o beni üzdü bunca yıl ne de ben onu. Ama en son bir yıl önce elinde olmayan sebeplerden beni de çocuklarımı da bir üzüntüye saldı ki sorma. Bir yıl önce sağ yanına bir felç indi eşimin. Bir yıldır yarım insan bile değil. Ben de çocuklarım da elimizden geleni yapıyoruz onun rahatı için, üzülmemesi için. Tam bir yıldır elimizde avucumuzda ne varsa onun sağlığı için harcadık. Ama ilaçlarıyla tedavisiyle baş etmek o kadar zor ki. Bir de henüz evde olan ve okuyan iki çocuğum da olunca, iyice darlık içine düştük."

"Çok zor durum" diyerek sohbete katılmak istedim ama, sürücüm yavaş yavaş yol alırken soluk almadan konuşuyordu.

"Eşim çok üzülüyor bu durumumuza. Belki bu yüzdendir ki tedavilerine de yanıt vermiyor. Otobüs sürücülüğü geceleri kolay. Aslında gündüz işim de var benim. Son altı aydır sadece dört saat uykum var günde. Ama şikayetçi değilim. Her şey eşimin sağlığı ve çocuklarımın geleceği için."

Yeni durağa geldiğimizde yine durdu ve bana baktı. Anlamıştım. Yeni bir türkü bekliyordu.

"Tamam" dedim. "hazır N harfine gelmişken sana bir hüzünlü türkü söyleyeyim."

"Hüzünlü olsun tabii" dedi. "Neşeli türkü dinleyecek halim mi var benim?"

Ne ağlarsın benim zülfü siyahım
Bu da gelir bu da geçer ağlama
Göklere erişti feryadın ah'ın
Bu da gelir bu da geçer ağlama

"Bunu ben bütün sülalesi karşıma geçti de bir gece kaçırıp doğru İzmir'e getirdim. Geliş o geliş" derken karısından söz ediyordu. Devam etti. "O da beni seviyordu ama. Nice isteyenleri sıralanmıştı da kapısına, o beni seçti. O zamanlar benim de sesim güzeldi. Tüm çevre bilirdi ne yaman sesimin olduğunu."

"Şimdi de çok güzel. Az önce dinledim sizi. Sesiniz hala güzel."

"Bir türkümüz vardı o zamanlar. Ben o türküyü hiçbir yerde söylemezdim ama. Sadece onun olduğu ortamlarda, ya da sadece o yalnızken söyledim. Haydi çal da ben söyleyeyim. Harf sırası geldi nasılsa."

Odam kireç tutmuyor
Kumunu karmayınca
Sevdan baştan gitmiyor
Sarılıp yatmayınca

O bu türküyü gözleri yaşararak söylerken ben bir yandan saz çalıyor bir yandan da açık pencereden içeriye giren serin deniz havasını soluyordum. Oldukça soğuktu hava, sanki kar havasıydı ama İzmir'de pek yağmazdı ki. Artık sürücümün derdine ortak olmuştum. Üzülüyordum ona. Türküsünü söyleyip bitirince, daha durağa gelmeden ben Ö harfindeki türküyü çalıp söylemeye başladım.

Ömür denen garip yolda
Yürüyorum dalgın dalgın
Seher yeli değmiş gibi
Eriyorum dalgın dalgın

Gerçekten de incecik bir kar serpiştirmeye başlamıştı. Öyle yerleri tutacak cinsinden değil. Varla yok arası bir şey. Durağı arkamızda bırakıp yeniden yola koyulduğumuzda bu kez sürücüm bir uzun hava mırıldanmaya başladı saz çalmamı beklemeden.

Pencereden kar geliyor
Gurbet bana zor geliyor
Sevdiğimi eller aldı
Bu da bana ar geliyor

Yeni bir durakta durduğumuzda:

"Aşık, P harfini ben geçtim senin için. Şimdi artık S harfi sana kaldı. Yolumuz da az kaldı zaten."

"O kolay da" dedim. "Siz bana eve gitmek istemiyorum dediniz. Oysa eşinizi ne kadar çok sevdiğinizi söylüyorsunuz. Sebebi kavga mı?"

"Kavga değil dedim ya" dedi bu kez. "Eşim bana kızgın. Çalışma bu kadar, yorma kendini, harap etme diyor. Benim geceleri de çalışmama üzülüyor. Ben direnince de kızıp bağırdı bana. İlaçlarını bile içmek istemedi de yalvar yakar gönlünü alıp içirdim kendisine. Eve gitmek istemememin sebebi, her gece sabaha doğru eve döndüğümde onun hala uyumayıp beni beklediğini görmek beni daha da üzüyor, kahroluyorum. Neyse, sen söyle yeni türkümüzü artık."

Sabahınan esen seher yeli mi
Benim gönlüm divane mi deli mi
Durup durup yar göğsünü geçirir
Yoksa bugün ayrılığın günü mü

"Bak sana eşimin çok sevdiği türküyü söyleyeyim. Merak etme bunu da öbür durağa sayıyorum. Hakkın kaybolmuş değil yani."

Sonra o güzel sesiyle eşinin çok sevdiği türküyü söyledi benim sazımın tınısıyla.

Şu karşı yaylada göç katar katar
Bir güzelin derdi serimde tüter
Bu ayrılık bana ölümden beter
Geçti dost kervanı eyleme beni

"Gerçekten çok güzel sesiniz. Usta sanatçılar gibi söylediniz" dedim.

"Şimdi yaşlandım artık. Eskiden böyle miydim? Taşı sıksam suyunu çıkarırdım. Ama Gurbet, çocuklar, geçim derdi. Yine yıkılmazdım da, benim en sevdiğim hayat arkadaşımın bu hastalığı son bir yılda belimi büktü. Kolay değil, gerçekten kolay değil. Allah düşmanıma bile vermesin."

Yeni bir durakta durduk ve sıra T harfine gelmişti.

Taşa verdim yanımı
Toprak emdi kanımı
Azraile can vermezdim
Canan aldı canımı

"Daha kaç durağımız kaldı?" diye sordum.

"Beşincisi son. Toplam beş durak kaldı yani." Ne oldu? Bitti mi türkülerin? Vaz geçmek yok. Hem seni bırakmam son durağa kadar."

"Vaz geçme değil de ben bayağı yoruldu. Dilim damağım kurudu. Ömrümce bir defada bu kadar türküyü bir arada söylememiştim."

"Tamam" dedi. Acıdım sana. Bari kalan türküleri kısa kısa söyle. Birer kıta söyle yeter. Olur mu? Başka da teklifim yok."

"Öyle olsun. Bu daha iyi. Şimdi sana o zaman benim memleketimin türküsünü söyleyeyim."

"Nerelisin aşık?"

"Urfalı."

"Haydi bakalım. Söyle bir Urfa türküsü. O da efkarlı olacak ama."

Urfa dağlarında gezer bir ceylan
Yavrusun yitirmiş ağlıyor yaman
Benim bu derdime bulunmaz derman
Gezme ceylan bu dağlarda seni avlarlar
Anandan babandan yardan ayrı koyarlar

"Gerçekten acıklıymış aşık. Bu da efkarlıymış. Anadan babadan yardan ayrı düşmek. Olacak tabi. Hepimizin başında. Bir gün tek tek ayrılıp gideceğiz sevdiğimizimizden." Yeni durakta Ü harfiyle türküye başladım. Tek kıtasını söyleyerek.

Üryan geldim gene üryan giderim
Ölmemeye elde fermanım mı var
Azrail gelmiş de can talep eyler
Benim can vermeye dermanım mı var

Sürücüm tam bir türkü ustasıydı. Hemen her türküme eşlik etti. Yeni durakta boğazını temizledi. Anladım ki kendisi söyleyecekti sıradaki V harfinden türküyü. Yanık, içli ve düzgün sesiyle söylemeye başladı.

Viran bahçelerde bülbül öter mi
Gönül eylencesi Gül olmayınca
Merhemsiz yareler onar biter mi
Bir gerçek veli'den El olmayınca

Artık sadece iki durak kalmıştı gideceğim yere. Zaten orası da son durağıydı otobüsün. İkimiz de birazdan evlerimizin yolunu tutacaktık.

"İyi olmadı mı sence bu?" dedi. "Bak ne güzel türküler söyledik birlikte. Dost olduk seninle artık. Bir anı olarak saklarsın. Böyle bir deli sürücüyü rast geldim diye anlatır gülersiniz." Dedi.

"Lütfen, ne demek o? Ben çok memnun kaldım. Keşke yorgun olmasaydım da daha fazla sohbet edebilseydik."

"Unutma beni" dedi yeniden. Ve Y harfinden türküye başlamadan, "bunu da birlikte söyleyelim" dedi. Birlikte söyledik.

Yeşil ördek gibi daldım göllere
Sen düşürdün beni dilden dillere
Başım alıp gidem gurbet ellere
Ne sen beni unut ne de ben seni

Artık son durağa gelmiştik. Otobüsü durdurdu, kapıları açmadan gelip bana dostça sarılıp teşekkür etti. Ben de kendisine teşekkür ettim.

"Bak dedi ortalıkta in cin top oynuyor. Şöyle kapıyı açayım. Son türkümüzü de dışarıya söyleyelim. Ben şimdi otobüsü garaja teslim edeceğim. Orada bekçilerin çayı bulunur. İstersen birer çay içelim orada öyle gidersin evine."

Teşekkür ettim kendisine. Geç kaldığımı ve yorgun olduğumu söyledim. O yine çok sevdiği eşinden söz etti epeyce. Genç aşıklar gibi anlatıyordu eşini. Sohbet sırasında eşinin adının da Zahide olduğunu öğrenince, Zahidem türküsünü söyledik birlikte. Ve ayrıldım ondan.

Zahidem kurbanım n'olacak halim
Gene bir laf duydum kırıldı belim
Gelenden gidenden haber sorarım
Zahidem bu hafta oluyor gelin

Gurbet ellerinde esirim esir
Zahidem kurbanım hep bende kusur
Eğer annen seni bana verseydi
Nemize yetmezdi el kadar hasır...